

7 Μαΐου 2020

Οσίου Νείλου Σόρσκυ: Για τη λύπη

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Όσιος Νείλος Σόρσκυ (1433-1508).

Πολύν αγώνα έχουμε να κάνουμε εναντίον του πονηρού πνεύματος της λύπης, το οποίον οδηγεί την ψυχή στην απελπισία και την απώλεια.

Εάν προέλθει κάποια λύπη από τους ανθρώπους, πρέπει να την υπομένουμε με χαρά, ενώ γι' αυτούς, που μας λύπησαν να προσευχόμαστε, έχοντας υπ' όψη μας ότι, όσα μας συμβαίνουν, δεν γίνονται χωρίς την παραχώρηση του Θεού.

Όλα όσα μας στέλνει ο Κύριος, τα στέλνει μόνο για την ωφέλεια και σωτηρία της ψυχής μας. Ίσως στην αρχή μας φανεί ότι δεν μας προκαλούν καμιά ωφέλεια, αργότερα όμως θα καταλάβουμε, ότι μας είναι ωφέλιμο αυτό που επιτρέπει σε εμάς ο Θεός και όχι αυτό που θέλουμε εμείς να γίνει.

Έτσι λοιπόν, να μη σκεπτόμαστε ανθρώπινα, αλλά να πιστεύουμε με σιγουριά ότι ο ακοίμητος οφθαλμός του Θεού όλα τα βλέπει και τίποτε δεν γίνεται χωρίς την θέλησή Του. Από τον πλούτο του ελέους Του μας συμβαίνουν αυτές οι καταστάσεις και οι πειρασμοί, διότι με την υπομονή μας θα αξιωθούμε των ουρανίων

ανταμοιβών, διότι χωρίς πειρασμούς κανείς δεν στεφανώθηκε ποτέ.

Γι' αυτό λοιπόν, να προσφέρουμε στον Θεό δοξολογία για όλα, διότι Αυτός είναι ο Δοτήρας και Σωτήρας μας, όπως λέει ο άγιος Ισαάκ ο Σύρος: «Στόμα, το οποίο δοξολογεί τον Θεό, είναι ευπρόσδεκτο στον Θεό και καρδιά που από το βάθος της ευχαριστεί τον Θεό, κατοικεί τότε μέσα της η Χάρη».

Επί πλέον να αποφύγουμε τις μεμψιμοιρίες και κατακρίσεις εναντίον αυτών που μας λύπησαν και να προσευχόμαστε γι' αυτούς, όπως λέει ο ίδιος ο άγιος: Ο Θεός υπομένει όλες τις αδυναμίες του ανθρώπου, ενώ αυτός που κατηγορεί τον συνάνθρωπό του πάντοτε, δεν θα παραμείνει απαίδευτος.

Πρέπει όμως να έχουμε την ψυχοσωτήρια λύπη για τις αμαρτίες που διαπράξαμε, έχοντας ελπίδα με την μετάνοιά μας στον Θεό και γνωρίζοντας ότι δεν υπάρχει αμάρτημα το οποίο να νικά την φιλανθρωπία του Θεού, ο οποίος συγχωρεί όσους ειλικρινά μετανοούν και προσεύχονται σ' Αυτόν.

Αυτή η λύπη είναι συνδυασμένη με την χαρά (χαρμολύπη) και ανάβει στον άνθρωπο τον πόθο για καθετί το πνευματικό και του χαρίζει υπομονή στις δοκιμασίες του. «Γιατί η λύπη που αντιμετωπίζεται σύμφωνα με το θέλημα του Θεού», λέει ο Απόστολος, «οδηγεί σε μετάνοια, κι αυτή καταλήγει στη σωτηρία, για την οποία κανείς δεν μετανιώνει. Αντίθετα, η λύπη που προέρχεται από ανθρώπινα προβλήματα οδηγεί στον θάνατο» (Β' Κορ. 7, 10).

Συνεπώς λοιπόν, την κατά Θεό λύπη να επιζητούμε διότι επιφέρει εσωτερική ανάπαυση, ενώ την προερχόμενη από τον σατανά λύπη να την απομακρύνουμε από την καρδιά μας, καθώς και όλα τα άλλα πάθη, με την προσευχή, την Ιερά ανάγνωση και την μετάληψη των Αχράντων Μυστηρίων.

Η λύπη που δεν προέρχεται από τον Θεό και για την αγάπη του Θεού, είναι αιτία όλων των κακών και, εάν δεν ελευθερωθούμε απ' αυτήν, αμέσως μας κυριεύει η απελπισία, ενώ η ψυχή μας ερημώνεται από την Χάρη, κυριεύεται από την ακηδία και δεν επιθυμεί να προσεύχεται και να διαβάζει τα ιερά βιβλία.

Από το βιβλίο του οσίου Νείλου Σόρσκυ, "Περί νοεράς Εργασίας", των εκδόσεων Ορθόδοξος Κυψέλη, σσ. 68-69.